

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Carminvm Iacobi Albani Ghibbesii, Poetae Lavreati Caesarei, Pars Lyrica

Gibbes, James Alban

Romae, 1668

Hilarionis Rancati, Ord. Cisterciensis; Basilicæ S. Crucis in Hierusalem
Abbatis, omni ex parte religiosa bonitas. Ode XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13378

Ponte feram tantos haud indignatus honores,
 Mequè ipse calcandum nouo subijciam decori.
 Latoi stirps magna Dei est, Epidaurius heros,
 Paterna quem scientia clarat, & artis amor.
 Ille Machaonios succos, herbasque potentes
 Obiectat agris sedulò, ruraque membra facit.
 O te felicem, ter te, GVLIELME, beatum!
 Quem propter arctant cornua Tybris & Eridanus?
 Testis sum pugnae, ripa dum fortè sedebam,
 Quà Thuscus allambit latex nobile Martis opus.

HILARIONIS RANCATI,
 ORD. CISTERCIENSIS;

*Basilicae S. Crucis in Hierusalem Abbatis,
 omni ex parte religiosa bonitas.*

ODE XII.

Ille alter, habuit simile qui nomen tibi
 RANCATE, primum (canere nec versu licet)
 Vitæ quietem gestiens omni procùl
 Strepitu parare, lucidæ tyro plagæ,
 Populo relicto, & vrbe cum fumo & foro,
 Syluæ beatus incola optatum tulit.
 Tu pacis huius artifex mirus, locum
 Haud quæris æquè. Straueras mentis fretum
 Samius magister, sedis internæ memor.
 Hinc semper albi fluxit auspiciū status.
 Venale non stat otium: mango, iustitor,
 Nec qui rubentis aduehit gazam maris,
 Ostendit vnquam. Solus id animus facit.
 Sibi quisque proprio gignit & claudit sinu?
 Sed qualis iste est, ô Pater, nulli datus
 Nisi destinato, corporis motor tui.
 Hoc corde & ore, quantus attonitâ scholam
 Post te trahebas Vrbe! tum linguâ impotens
 Proferre verba, verba discebat Quiritis

Au

Auribus apertis. Roma (quis credat?) tacet.
 Ille alter, exul horridos inter specus
 Inuenit; ast tu ciuis ad Solem nitens
 Stupore fecisti tui silentium.

AD FABRICIVM SABELLVM,
 ROMANVM.

*Rogatus quamdiu Roma fuisset, respondet, non sine
 commiseratione Britannia ciuili bello ar-
 dentis, M. DC. XLV.*

ODE XIII:

Tertia iam teritur demessis area culmis,
 Pressoque ter tinxit lacum sordida planta mero,
 Ut lustrat me Roma suum, censetque Quiritem:
 Immane sicco patriæ lumine diffidium
 Quis videat Busris, amet quis Sarmata ciuis?
 Neque vrsus vrsum, nec leo dente vel vngue genus
 Læserit, at dispar. Heu! illa Britannia victrix,
 Pacisque nuper arbitra, Marte domi genito
 Nunc furit indignata sibi. Profugimus ergo,
 Biantis exemplo, nigrae litore ab Albionis.
 Obsessam ille urbem linguens; Valeatis, amici,
 Bacchantis insolentiâ militis in patriam
 Ciuis ego tigres possem, comitesque dracones
 Perferre, dixit, lentiùs. Viperae sobolis
 Pars est, qui cruciet matrem, vel fuerit, almam:
 Quærat alter angulus, nè scelus aspiciam,
 Quid si Cadmæi vidisset femina dentis,
 Ob iurgium domesticum, viuere, prona mori?
 (Fabula sit de te, miseranda Britannia) quid si
 Alterna fratrum funera, sparsaque membra patrum,
 Cognatasque acies vidisset? ad æthera quantus
 Halaret osoris vapor! quàm procùl iret eques!
 Hoc duce, Gallorum perij, quæ proxima terram,
 Communis Euripo falis: mòx iuga Romulidum
 Dissi-